

[Ninn-Hansen.]

købing, i dag har fremsat til Berlingske Aftenavis, hvor han omtaler provinsens enige modstand mod at afslutte ny overenskomster og i den forbindelse taler om, at det er disse kompetente forsamlinger, der skal afgøre det, og at provinsens repræsentanter altså allerede har afgjort det, forstår jeg ikke, at der ikke har været vist nogen interesse for at søge klarlagt, hvordan man kan få en sygeforsikring, hvor man kan bevare overenskomstmulighederne. Tydeligere, end det her er sagt fra lægernes side, at de siger fra med hensyn til nye overenskomster, kan det dog ikke siges. Hvad har ministeren og regeringsflertallet tænkt sig at foretage i den anledning? Vil man lægge til grund, at der ikke kommer ny overenskomster, eller vil man gøre et forsøg på at opnå lægernes tilslutning til en ændret lov?

Har den sidste henvendelse til udvalget fra fortsættelseskasserne heller ikke gjort noget indtryk på ministeren og regeringspartierne? Der tales i denne henvendelse af 16. maj om medlemmernes ret til opretholdelse af statskontrol, til overflytning af medlemmer mellem sygekasser og fortsættelseskasser og til bevarelse af formuen. I skrivelsen siges det herom bl. a. — jeg anmoder om tilladelse til endnu et citat—:

„Denne ret, der ved fortsættelsessygekasserne tilkommer samtlige nuværende 400 000 medlemmer, må vi anse det for uberettiget at fratage de pågældende.“

Selv om disse 400 000 medlemmer mener at have den ret, har socialministeren alligevel på vort spørgsmål om, hvorvidt lovforslagets § 65, stk. 3, punkt 3, efter ændringsforslag nr. 92 kan anses for en ekspropriationsbestemmelse, talt om et privilegium for fortsættelseskasserne. Hvad er det for et privilegium, man taler om? Fortsættelseskassernes medlemmer har i dag i henhold til gældende lov og overenskomster en ret til fritagelse for at betale det kontingent, bidragydende medlemmer af sygekasserne betaler. Man kan da ikke tale om et privilegium, fordi man også i fremtiden lader dem beholde denne ret. Det forekommer os, at regeringspartiernes forslag om begrænsninger af fortsættelseskassernes ret til at disponere over deres formue har en sådan karakter af ekspropriation, at vi må finde det påkrævet at få spørgsmålet under-

søgt hos de mest sagkyndige. Det er med dyb forundring, vi har modtaget meddelelsen om, at man har afvist vor anmodning i udvalget om at forelægge sagen for det juridiske fakultet. Jeg forstår ikke, at regeringen selv kan være uden interesse for at få undersøgt, om der foreligger ekspropriation. Den højtærede socialminister talte dog selv ved første behandling om fortsættelseskassernes grundlovshjemlede rettigheder, og det ærede medlem fru Else Zeuthen sagde — det står i Folketingstidende 1959-60, sp. 1400. — vedrørende fortsættelseskassernes formue:

„Fra det radikale venstres side erkender vi, at det her drejer sig om et ejendomsforhold, og at disse midler på den ene eller den anden måde må komme den kreds til gode, som har opsparet midlerne.“

Jeg synes også, regeringspartierne skulle tænke på, at det er fra mange sider, der advares i denne sag. Jeg kan blot henvise til den ledende artikel i Kristeligt Dagblad i dag, der advarer stærkt imod at gennemføre det, regeringspartierne foreslår. Det konservative folkeparti ønsker i hvert fald ikke at medvirke til noget, der har karakter af ekspropriation, og regeringen kender lige så godt som jeg grundlovens bestemmelser angående mindretallets rettigheder i ekspropriationssager.

Hvorfor har socialministeren så meget hastværk? Loven skal dog først træde i kraft om et år. Er det ikke folketingets ret og pligt at søge klarhed over virkningerne af de love, der vedtages? Vil den højtærede socialminister medvirke hertil?

Jeg ser i en artikel i dag i Information, skrevet af læge Gullestrup, at lægerne for 14 dage siden har henvendt sig til den højtærede socialminister for at få et møde. I artiklen beklager læge Gullestrup, at den højtærede minister ikke i løbet af disse 14 dage har kunnet afsætte en ledig time til at tale med lægerne. Jeg ved ikke, om det er ministerens agt fortsat ikke at ville tale med dem, der er modstandere af hans forslag. Var det dog ikke en idé at tale med de ledende såvel for fortsættelseskasserne som hos lægerne, selv om de har tilkendegivet modstand mod socialministerens forslag? Jeg tror også, en drøftelse med sygekassernes ledelse kunne have interesse, for jeg vil dog tro, at sygekassernes ledelse